

Lovforslagets Bemærkninger, hvor jo den Mand, der særlig har udført dette Arbejde, — og udført det med stor Dygtighed —, og som har klamret sig til disse Værker saa længe som muligt, udtaler, at han var ganske sikker paa, at Molerne vilde ramle sammen, inden man kunde naa at faa det endelige Arbejde med det foreslaaede Sluseprojekt fuldført. Dette har yderligere styrket Udvalgsflertallets Formening om, at det vil være rigtigt at udtale Betænkning og pege paa, at man ser denne Fare, og at man vilde sætte Pris paa, at der ved selve den Maade, hvorpaa Lovforslaget føres igennem, gøres, hvad der kan gøres, for at undgaa den.

Et Medlem af Udvalget har ikke kunnet slutte sig helt igennem til Flertallet og ønsker at motivere sin Særstilling her. Jeg skal vente, til han har fremsat sin Motivering, med at udtale mig herom, for saa vidt den maatte give Anledning til nogen Imødegaaelse.

For øvrigt skal jeg med disse faa Bemærkninger, idet jeg henviser til Udvalgsbetænkningen, indstille til det høje Ting, at Lovforslaget vedtages i den foreliggende Skikkelse.

A. L. Andersen: Naar jeg, som den ærede Ordfører siger, ikke har kunnet slutte mig til mere end det første Stykke af Betænkningen, ligger det i, at man ved Resten af Betænkningen efter min Mening paa Forhaand har taget Stilling til, hvad der for Fremtiden skal gøres derovre, og det anser jeg mig for mit Vedkommende ikke for kompetent til at tage Stilling til. Ærede Medlemmer vil se, at i 2det Stykke gør Udvalgets Flertal sig ret stærkt til Talsmand for, at Lukningen udføres et vist bestemt Sted, idet det udtaler som sin Opfattelse, at man hellere maa foretage Lukningen noget længere inde i Kanalen og ikke ude ved Molerne. Det er meget muligt, at denne Opfattelse er fuldstændig rigtig, og at Lukningen, naar det Tidspunkt kommer, da den skal foretages, vil blive udført noget længere inde, men jeg har ikke den Fortrøstning til min egen Sækkundskab, at jeg paa Grundlag af, hvad jeg har set derovre, paa Forhaand tør sige til de Teknikere, som faar med Sagen at gøre: I skal lukke dér eller dér. Jeg mener, at der til Ministerens Raadighed staar saa gode tekniske Kræfter, at jeg med rolig Samvittighed vil overlade til dem at bestemme, om Lukningen skal ske paa dette eller hint Sted.

I det 3die Stykke af Betænkningen tager Udvalgets Flertal ret stærkt Stilling til, hvad der efter Kanalens Lukning for Fremtiden skal gøres, idet det siger, at det er dets Opfattelse, at man skal bevare Udløbet ved Hvide Sande. Allerede ved første Behandling udtalte jeg, at jeg vanskelig vilde kunne gaa med til at sige noget bestemt om, hvor Udløbet i Fremtiden skulde være, alene af den Grund, at Sagen for Tiden, som bekendt, er under Overvejelse i en Kommission, derunder ogsaa det Spørgsmaal, hvor Udløbet i Fremtiden skal være. Jeg har Indtryk af, at ogsaa Ministeren ret stærkt er inde paa, at Udløbet i Fremtiden vil kunne blive ved Hvide Sande, idet der i de Lovforslagets ledsagende Bemærkninger siges, at Kommissionen ganske særlig har faaet til Overvejelse Spørgsmaalet om Formaalstjenligheden af et Udløb ved Hvide Sande med 2 Sæt Indbygninger og af Oberstløjtnant P. Hansens Sluseprojekt. Jeg har derfor Indtrykket af, at Kommissionen paa Forhaand ret stærkt er mindet om, at man ogsaa i Ministeriet har disse to Muligheder for Øje. Jeg ønsker ikke for mit Vedkommende at lægge noget yderligere Baand paa Kommissionens Arbejde, men vil helst have, at den saa vidt muligt tager alle Forhold derovre under Overvejelse, saa at vi dog til Slut kan komme til den bedste Løsning. Der ligger ved Hvide Sande saa meget Materiale, som kan benyttes, at Udløbet efter al Sandsynlighed vil blive dér, men det kunde jo tænkes, at Kommissionen ved sit Arbejde derovre kom til en Løsning, som maaske alle kunde enes om at finde bedre, og denne Mulighed vil jeg ikke foregribe ved i Betænkningen at udtale mig bestemt for, at Udløbet skal være ved Hvide Sande.

Man kunde maaske mene, at disse Udtalelser i 2det og 3die Stykke ikke er saa præcise, at Kommissionen af den Grund kunde føle sig bundet, men lige i de sidste Linier af 4de Stykke staar der, at man har indskrænket sig til at give sine Ønsker et bestemt Udtryk i Betænkningen, og jeg opfatter Venstres Stilling saaledes, at naar det ikke har stillet Ændringsforslag, er det, fordi det i Betænkningen har faaet indsat saadanne Udtryk, som det kan føle sig tilfreds med og i Fremtiden mener at kunne henvise til som Landstingets Opfattelse af, hvad der skal gøres derovre.

Af disse Grunde har jeg ikke kunnet gaa med til mere end 1ste Stykke af Be-